

вважаємо за необхідне внести договір аутсорсингу як один із видів договору про надання послуг в окрему статтю чинного цивільного законодавства.

Список використаних джерел

1. Аутсорсинг та аутстафінг: як це працює. Юридична газета online. 2019. URL: <http://jur-gazeta.com/publications/practice/inshe/outsorsing-ta-autstafing-yak-ce-pracyue-.html>.
2. Законодавче регулювання аутсорсингу та аутстафінгу персоналу в Україні. URL: <https://ua.accace.com/zakonodavche-reguljuvannja-outsorsingu-ta-autstafngu-personalu-v-ukran-news-flash/>
3. Цивільно-правові договори з ІТ-спеціалістами. URL: <https://www.buh24.com.ua/tsivilno-pravovi-dogovori-z-it-spetsialistami/>.
4. Цивільний кодекс України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

Шупарська М.В.
студентка юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент,
доктор права УВУ, завідувач кафедри
теорії та історії держави і права ТНЕУ
Кравчук М.В.

ПРИНЦИПИ ПРАВА ЇХ ВПЛИВ НА СУСПІЛЬНІ ВІДНОСИНИ

Актуальність представленої наукової розробки є незаперечною. Оскільки, за твердженням М. Кравчука “принципи права сприяють консолідації всіх форм правової діяльності, формування правового мислення і культури, надають внутрішньої цілісності правовій системі, забезпечують зміцнення законності і правопорядку, гарантують реалізацію прав та інтересів українських громадян [3, с. 96]. На його думку у принципах “зосереджено світовий досвід розвитку права, досвід генезису цивілізацій, вони є стрижнем правової матерії” [4, с.205].

Принципи права – одне з фундаментальних і, поряд з юридичними нормами, найчастіше вживаних понять загальної теорії права та галузевих і міжгалузевих правових наук. Без згадки про них не обходиться практично жодне монографічне правове дослідження, спеціальна увага їм приділяється, як правило, також у численних навчальних посібниках й підручниках із будь-яких галузей правового знання. Незважаючи на це, проблему принципів права можна віднести до найбільш складних, суперечливих і світоглядно-методологічно неосмислених у вітчизняному, як і пострадянському загалом, загальнотеоретичному правознавстві [2].

Якщо розглянути проблему реалізації принципів права, то найбільш наочним та зрозумілим є її аналіз стосовно застосування принципів права у процесі розбудови вітчизняного громадянського суспільства і правової держави. Шеститомна «Юридична енциклопедія» та «Великий енциклопедичний юридичний словник» стверджують, що «Громадянське суспільство» – це суспільство з розвиненими економічними, політичними,

духовними та іншими відносинами і зв'язками, яке взаємодіє з державою та функціонує на засадах демократії і права» [6, с. 646; 1, с. 143].

Доречно підкреслити призначення принципів права. Зокрема на думку вчених полягає в наступному: по-перше, «забезпечувати однотипне формулювання норм права»; по-друге, «забезпечувати їх вплив на суспільні відносини шляхом правового регулювання та інших видів правового впливу» [5].

На сьогоднішній день принципи права найбільш у вагомій у забезпеченні прав людини. Вони є концентрованими, узагальненими вимогами до правових відносин.

Важливо зауважити, що принцип «верховенства права» є ключовим для всієї правової системи України. Впровадивши їх у правове життя, юристи вважають, можна змінити якість суспільного буття. Оскільки ми будемо правову державу майже 30 років, але суттєвих змін не відбулося, національне завдання українців найшвидше впровадити принцип «верховенства права».

М. Кравчук підкреслює «за твердженням багатьох вчених світу принцип «верховенство права» включає формальну законність, демократію, та індивідуальні права, він вбирає в себе традиційні уявлення про індивідуальну свободу і природну справедливість [3, с.101].

Отже, пізнання змісту принципів є важливим для українців. Значимість їх пов'язана із розумінням їхньої сутності.

Крім вище вказаних, важливими є інші правові принципи. Зокрема, «принцип свободи» означає, що право виступає як міра свободи політичної, економічної, ідеологічної. Далі, «принцип справедливості» означає, що право виступає як міра справедливості, як морально-правова міра, вкладеного та отриманого, в усіх сферах життєдіяльності людини та їхнього правового забезпечення. І ще, «принцип рівності» означає рівність усіх перед законом, рівність прав та обов'язків, незалежно від національної, релігійної та іншої належності, службового та іншого становища, рівну правову можливість.

Не менш важливими є спеціально-соціальні принципи: гуманізму, демократизму, законності. Зокрема, «принцип гуманізму», тобто людиноловства, розкриває одну з найважливіших ціннісних характеристик права, домінування у формуванні та функціонуванні правової системи природних невідчужуваних прав людини. Це – право на життя, здоров'я, особисту свободу та безпеку, право на охорону своєї честі та репутації, недоторканність особи та ін.; створення всіх умов, необхідних для нормального існування та розвитку особи.

Так, «принцип демократизму» знаходить свій прояв у тому, що право та законодавство виражають волю народу, волю всіх і кожного, формуються через форми народовладдя: безпосередню та представницьку демократію.

Особливо значущим для правового життя є «принцип законності», оскільки він пронизує всю правову матерію. Саме він виражається у вимогах щодо: якості нормативно-правових актів, їх взаємного доповнення один одного; неухильного додержання та виконання юридичних норм, правових приписів усіма суб'єктами – громадянами, їх громадськими об'єднаннями та некомерційними організаціями, посадовими особами, державними органами; невідвратною відповідальністю за вину громадян і посадових осіб» [5].

До основних принципів права вчені також відносять правові презумпції та аксіоми. «Правові аксіоми – це такі ідеї, положення які сприймаються без доведення. Правові презумпції – це такі правові ідеї істинність яких припускають без доведення, іншими словами це припущення» [4, с.207]. Таке твердження має раціональне зерно.

Тож бо, принципи права слугують загальними орієнтирами у правотворчості та правозастосування [3, с.97].

Таким чином, принципи права є визначальним нормативним критерієм і вектором правового регулювання суспільних відносин, які всебічно окреслюють місце права у розвитку і житті суспільства. Саме принципи права найбільш ефективно регулюють суспільні відносини і закріплюють та впроваджують єдині норми і тому виступають ключовим елементом правової системи.

Список використаних джерел

1. Великий енциклопедичний юридичний словник / [за ред. Ю. С. Шемшученка]. К.:ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2007. 992с.
2. Козюбра. М.І. *Право України*: [Поняття та основні риси системи права], 2017. 142 с.
3. Кравчук М.В. Проблеми теорії держави і права (опорні конспекти): [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] 2-ге вид., змін. і доп. Тернопіль: ТНЕУ. 2016. 420 с.
4. Кравчук М. В. Теорія держави і права (опорні конспекти): навч. посіб. для студ. ЗВО. 3-є вид. змін. й доп. Тернопіль: ТНЕУ. 2019. 524 с.
5. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: [підручник] Харків: Консум, 2001. 656 с. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1627.html> (дата звернення: 31.10.19).
6. Юридична енциклопедія: в 6 т. / [редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін.]. К.: Вид-во «Українська енциклопедія» імені М. П. Бажана, 1998-2004. Т. 1. 1998. 672 с.

Щур В.Б.

студент магістратури

юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: д.ю.н., доцент, професор кафедри

цивільного права і процесу ТНЕУ

Теремецький В. І.

ПОНЯТТЯ ПОЗОВНОЇ ДАВНОСТІ У ЗАКОНОДАВСТВІ ТА ДОКТРИНІ ПРАВА

Інститут позовна давність походить з права Стародавнього Риму та в подальшому став підґрунтям для формування цього інституту в інших правових системах.

Досліджуючи визначення поняття позовна давність в словниках юридичного спрямування, можна помітити, що всі вони визначають її через такі категорії: це є строк; строк, встановлений законом; метою є захист; об'єктом захисту є порушене право. В деяких словниках вже вказується на